

הממונה על המשמעת

תיק מס' 7/26
19/4/2026

דיון משמעתי

בעניין הסטודנטיות XXX ו- YYY מבית ספר לכלכלה

1. נגד הסטודנטיות הוגשה קובלנה משמעטית בגין עבירות על סעיפים 12.2 ו 12.13 לתקנון המשמעת. בכתב הקובלנה נמסר כי הסטודנטיות מסרו מידע כוזב לרשויות המסלול האקדמי, כאילו הן נמצאות בחו"ל ולכן לא יתייצבו לדיון המשמעתי וזאת חרף החלטות שיפוטיות אשר קבעו, כי עליהן להתייצב לדיון, לרבות באופן מקוון.
2. לאור הגבלות מלחמת שאגת הארי, הדיון התקיים בהתוועדות חזותית ביום 29.3.26. הסטודנטיות היו מיוצגות על ידי עו"ד ד"ר ברק פרידמן. אנ רואה לנכון לפתוח בהסבר מדוע התיק הגיע לדיון כשלושה חודשים לאחר הגשת הקובלנה. עו"ד פרידמן שייצג את הסטודנטיות ביקש שהדיון יתקיים בנוכחות פיסית במכללה. המזכירות ניסתה ללא הצלחה לקבוע מועד שיתאים ללוח הזמנים של הסנגור ושל בית הדין. כך חלפו שלושה חודשים בניסיונות לתאם מועד לדיון בנוכחות פיסית.
3. בדיון טען התובע כי הנילוונות לא נסעו לחו"ל ולא שהו ביום הדיון בחו"ל (עובדה שלא מוכחשת על ידי ההגנה). התובע הפנה למסמכים בכתב הקובלנה מהם עולה כי הנילוונות מסרו לבית הדין על כוונתן לטוס לקפריסין **יום** לפני מועד הדיון, הנילוונות הציגו כרטיס לגבי טיסה שהיתה צריכה להתקיים **בתוך 7 שעות** ממועד משלוח ההודעה לבית הדין, הנילוונות לא סיפקו לבית הדין אסמכתא על מועד רכישת כרטיס הטיסה למרות בקשות **מפורשות** של בית הדין לקבל אסמכתא כזו. הנילוונות **לא הגיבו לקובלנה** שהוגשה נגדן ועובדה זו נזקפת לחובתן.
4. הסנגור הנכבד טען לעילא מספר טענות.
 - א. בתיק 85/25 הממונה על המשמעת קבעה קביעה עובדתית לגבי כך שכרטיסי הטיסה נרכשו למראית עין. לפיכך, קיימת בעיה בכך שהממונה על המשמעת יושבת בתיק הנוכחי שעוסק בעבירה של מסירת מידע כוזב לרשויות המכללה.
 - ב. המסמכים שצורפו לקובלנה אינם מוכיחים את טענת התביעה כי הנילוונות מסרו מידע כוזב כדי לא להתייצב לדיון. תוצר משקל ראיות התביעה הוא רק ספקולציה.
 - ג. הצהרת הנילוונות שלא יתייצבו לדיון בשל נסיעה לחו"ל, היתה נכונה בעת הגשתה לבית הדין ולפיכך לא מדובר במסירת ידיעה כוזבת.
 - ד. הקובלנה הנוכחית מהווה סיכון כפול לתיק 85/25.
5. בתיק 85/25 נדרשתי להחליט אם לדון בקובלנה שהוגשה נגד הסטודנטיות למרות אי התייצבותן. מדובר היתה בקובלנה שניה שקדמה לה קובלנה לגביה נחתם במאי 2025 הסכם טיעון עם הסטודנטיות.

6. כל מה שכתבתי בתיק 85/25 התייחס לצידוק לדון בקובלנה השניה **בהעדר נוכחות**. כפי שפירטתי בהחלטתי למרות קשר אמייל ישיר עם הסטודנטיות ובקשות ששלחתי לקבל תיעוד של מועד רכישת כרטיס הטיסה(לפני/ אחרי הזימון לדיון), לא סיפקו הסטודנטיות אסמכתאות ו/או סיבה מוצדקת לאי התייצבותן. לפיכך קבעתי בתיק 85/25 שהדיון יתקיים ללא נוכחות הסטודנטיות.
7. אני דוחה את טענת הסנגור כי בהחלטה 85/25 התגבשה אצלי קביעה עובדתית לגבי כך שהסטודנטיות מסרו מידע כוזב. ציינתי בהחלטה כי תגובת הסטודנטיות לבקשתי למסור מידע לגבי מועד רכישת הכרטיס עוררה אצלי חשד. **חשד אינו קביעה עובדתית**. אצין שאילו סבר הסנגור שעל בסיס החלטתי בתיק 85/25 יש בסיס מוצק לבקשה לפסילתי מלשבת בדיון בקובלנה דן, עמדה לו הזכות להגיש בקשה כזו. מהלך כזה לא בוצע.
8. לדיון הנוכחי הגעתי בהקשבה ובנפש חפצה לשמוע מהסטודנטיות **לאחר** שהודו שלא נסעו לחו"ל, את גרסתן לגבי הבקשה לדחיית הדיון בתיק 85/25. כאמור הבקשה הוגשה בתאריך 24.11.2025 בצירוף כרטיס טיסה לקפריסין לאותו היום. הדיון היה קבוע ליום למחרת 25.11.
9. ההגנה משיקוליה בחרה **לא להעיד כלל את הסטודנטיות למסירת גרסה**. הסנגור טען שהמידע לגבי נסיבות אי הנסיעה לקפריסין הוא אישי והבקשה להציג אותו מהווה פגיעה בפרטיות. בדיון ביקשתי גם מהסנגור שוב אסמכתא לגבי מועד רכישת הכרטיס לחו"ל. הסנגור סירב לספק את המידע גם כאן בטענה לפגיעה בפרטיות.
10. אני קובעת שאין בעייתיות בממד של פרטיות במשלוח אסמכתא לגבי תאריך רכישת כרטיס הטיסה על ידי הנילוונות. להתרשמותי, הסירוב מלמד על רצון להסתיר מידע מבית הדין.
11. איני רואה בעייתיות בהיבט של פגיעה בפרטיות גם בהצגת הסבר לגבי ביטול הנסיעה לקפריסין. בדיון העלו הסטודנטיות דוגמאות "ומה אם לא נסעתי לחו"ל כי היה אירוע טראומתי" ומה אם לא נסעתי לחו"ל כי משהו מת". גם בעניין זה, הבחירה לא להעיד ולא למסור גרסה עומדת לחובת הנילוונות.
12. הסנגור טען כי התביעה לא הביאה ראיות להוכחת גרסתה מעבר לספק סביר. לחילופין, בעת מסירת ההצהרה לבית הדין על נסיעה לחו"ל, ההצהרה היתה אמיתית, ולפיכך לא התקיימו יסודות העבירה לפי סעיף 12.2 לתקנון המשמעת. אני מוצאת ששתי הטענות דינן להדחות.
13. התביעה צרפה לכתב התביעה מספר תכתובות אמייל וביניהן אמייל מיום 24.11.2025 **בשעה 12:37** בצהריים שנשלח מאת XXX עם בקשה לדחיית הדיון. לאמייל זה צורפו כרטיסי טיסה – **כיוון אחד** – לשעה **20 בערב**! במייל נוסף שצורף לכתב הקובלנה חזרה הסטודנטית XXX על הטענה שלא יוכלו להתייצב לדיון משום שיהיו בחו"ל.
14. הסטודנטיות מודות שלא עשו מימוש בכרטיסי הטיסה שהציגו לבית הדין **7 שעות לפני מועד הטיסה**. פירוט גרסה לגבי מה קרה בפרק הזמן של שבע שעות הן מסרבות למסור. לפיכך ההגנה לא הפריכה את גרסת התביעה וגם לא הוכיחה את טענתה כי בעת מסירת ההצהרה על נסיעה לחו"ל לצורך דחיית הדיון היה מדובר בהצהרת אמת.
15. בהעדר גרסת הגנה לגבי **המועד בו נרכשו כרטיסי הטיסה והמועד בו בוטלו**, יש בפני את מסכת העובדות שהציגה התביעה. המסמכים שצירפה התביעה לכתב הקובלנה הן ראיות שמובילות להסקת מסקנה מפלילה אחרי הערכה מושכלת של הראיות (ע"פ 6392/13 מ"י נ' קריאף). במקרה הנדון, ראיות התביעה מסתדרות היטב עם גרסת התביעה **כי בעת**

שליחת הבקשה לדחיית הדיון צירפו הסטודנטיות לבקשה כרטיסי טיסה לצורך הצגה כוזבת בפני בית הדין כאילו הן יהיו בחו"ל במועד הדיון. העובדה שהסטודנטיות הציגו כרטיסי טיסה בכיוון אחד בלבד, מחזקת את גרסת התביעה. איני רואה אפשרות סבירה שהצהרה בשעות הצהריים על נסיעה לחול בשעה 20 בערב היתה אמיתית. הסטודנטיות כאמור סרבו למסור מידע שהתבקשו לספק ושלחו את הבקשה לביטול יום לפני מועד הדיון. כל אלו בהתבסס על ניסיון החיים ובהינתן הסירוב למסור גרסה מסודרת גם בדיון בפני, מובלים להסקת מסקנה מפלילה.

16. טענתו הנוספת של הסנגור היתה כי הקובלנה הנוכחית היא בבחינת סיכון כפול. סיכון כפול נועד למנוע העמדה של אדם לדיון פעמיים בגין אותה עבירה לאחר שכבר הורשע או זוכה בה. הגנה זו מבטיחה סופיות הדיון ומונעת ניהול הליכים חוזרים ונשנים על אותו מערך עובדות.

17. אני מתקשה לראות היכן מתקיימת טענת סיכון כפול בנסיבות המקרה. הסטודנטיות לא הועמדו לדיון בעבר על מסירת ידיעה כוזבת, לא הורשעו בה ולא זוכו ממנה.

18. הקובלנה בתיק 85/25 הוגשה בגין עבירות הונאה והפרת הוראות (סעיפים 12.4 ו- 12.6 לתקנון) ומסכת העובדות שהציגה התביעה עסקה ביסודות הנדרשים לצורך הוכחת עבירות הללו. הדיון בתיק 85/25 התקיים ללא נוכחות משום שלא שוכנעתי שיש טעם מוצדק לדחיית הדיון והסטודנטיות הפרו את ההחלטה שנתתי לעלות לדיון בזום בהינתן טענתן ששהו בחו"ל. קיום דיון ללא נוכחות אינו עונש בגין הרשעה בעבירה של מסירת ידיעה כוזבת (סעיף 12.2 לתקנון). הקובלנה הנוכחית היא הליך חדש בגין עבירה חדשה. מסכת העובדות שמתבררת בתיק זה שונה ממסכת העובדות שהתבררה בתיק 85/25. לפיכך, אין בקובלנה הנוכחית סיכון כפול מבחינת הסטודנטיות ואני דוחה את הטענה.

19. לאור כל האמור, אני מוצאת שהתביעה הצליחה להוכיח את יסודות העבירות לפי סעיפים 12.2 ו- 12.13 לתקנון המשמעת. ההגנה לא הצליחה לסתור את הראיות שהביאה התביעה. לפיכך אני מרשיעה את הסטודנטיות בעבירות הללו.

20. בטיעונים לעונש טען התובע שמדובר בקובלנה שלישית שמוגשת נגד הסטודנטיות במהלך לימודיהן במכללה למנהל, ולפיכך הוא מבקש עונש של הרחקה לצמיתות מהלימודים.

21. הסטודנטיות הורשעו בהסכם טיעון במאי 2025. לאחר מכן בנובמבר 2025 הוגשה נגדם קובלנה שניה (תיק 85/25) ובהחלטתי הפעלתי את עונש ההרחקה על תנאי וגזרתי עונש של שנתיים הרחקה בפועל מהלימודים בצירוף עונשים נוספים. יצויין שעל גזר הדין בתיק 85/25 הוגש ערעור לבית הדין לערעורים שבדעת רב הקל בעונש ההרחקה מהלימודים לשנה וחצי.

22. הסנגור טען שיש להתחשב בכך שהסטודנטיות נמצאות במרחק של שלושה קורסים מסיום לימודיהם ויש לגזור עונש מידתי. בסוף הדיון ביקש הסנגור לשלוח לבית הדין מסמכים נוספים לגבי הטיעונים לעונש.

23. ביום 12.4 נשלחו לבית הדין מסמכים על ידי הסנגור: אבחון רפואי משנת 2019, גליונות ציונים, ומכתב המלצה. התובע הגיב באמייל לבקשת הסנגור לצרף את המסמכים האמורים לתיק לאחר הדיון:

שלום רב,
ביחס לגליונות הציונים אין לי התנגדות להגישם.

ביחס למכתב ההמלצה אני מתנגד להגשתו מבלי שתהיה לי האפשרות לחקור את עורך המכתב. ספק אם הוא מודע לעברו המשמעותי ולתכלית השימוש במכתבו וככה או אחרת מדובר במכתב שהוצג במסגרת טיעונים לעונש ולכן יש להגיש אותו באמצעות עורכו. לעניין חוות הדעת הפסיכיאטרית, זו משנת 2019 וגם בעניין זה, מדובר בחוות דעת מומחה ולכן שמורה לח"מ הזכות לחקור את עורך חוות הדעת. אני מבקש להדגיש, ההגנה בחרה שלא להעמיד את הסטודנטיות לעדות, לא במסגרת פרשת ההגנה ולא במסגרת הטיעונים לעונש ולכן אני מתנגד לניסיון להכניס מסמכים בדרך זו לתיק. ככל שההגנה הייתה מעוניינת להגיש ראיות שמורה הייתה לה הזכות לעשות כן בדיון ולאפשר לח"מ לטעון לגביהם.

24. הסנגור ביקש להגיב לתגובת התובע, אך תגובת הסנגור לא הגיעה עד מועד כתיבת ההחלטה. לא ראיתי מקום לעכב את החלטתי, בנסיבות אלו.
25. אני מוצאת שאין מקום לתת משקל לחוות דעת רפואית משנת 2019, הן בשל הזמן שחלף והן בשל כך שמדובר בעד מומחה שלתובע לא ניתנה הזכות לחקור אותו. לגבי מכתב ההמלצה הוא לא מתוארך ולא ברור מתי נכתב. מסיבות אלו איני נותנת משקל למסמך זה.
26. אני מודעת לכך שהסטודנטיות נמצאות לקראת סיום לימודיהן. עם זאת אני סבורה שמי שהורשעו **בשלש עבירות במהלך לימודיהן**, לא יכולות לסיים את הלימודים במכללה למנהל. בכל אחת משלש מההרשעות מדובר בעבירות בחומרה גבוהה והעבירה הנוכחית היא ברמת חומרה גבוהה מאד. האפקט המצטבר של הרשעות הללו הוא שהעונש ההולם הוא הרחקה לצמיתות מהלימודים
27. עונשן של הסטודנטיות יהיה כדלקמן:
- א. הרחקה לצמיתות מהלימודים. **הרחקה תתחיל באופן מיידי.**
- ב. רישום העונש בגליון הציונים לצמיתות.

זכות ערעור תוך 15 ימים

פרופ' יפעת הולצמן גזית,
הממונה על המשמעת